

državi, ščititi državljansko svobodo, pospeševati prosvetne in gospodarske interese vseda naroda ter delati na to, da za potrebno, da v mogočen in močnejše posrečilo. Tudi

Nemško-belgijska pogajanja prekinjena.
PARIZ, 12. Belgijska delegata, ki sta se pogajala v Berolinu z nemško vlado, sta se že vrnila v Brusel in poročala predsedniku ministrskega sveta in ministru Japariju o poteku pogajanj. Zdi se, da je ministrski svet definitivno odločil prekinjenje pogajanj. Pravijo da ni bilo temu vzrok javstveno vprašanje, kakor se je prvotno mislilo. V Bruselusu pretresu položaj in ukrepe ki bi se povzeli.

Dnevne vesti

Otvoritev italijansko-orientalskega kongresa. Včeraj popoldne se je vršila svečana otvoritev italijansko-orientalskega kongresa v tukajšnji trgovski zbornici. Otvoritev se je udeležil med drugim tudi minister za kolonije Amendola, libijski gubernator Volpi, razni poslanci, komendatorji, zastopniki italijanskih kolonij, večjih tržaških podjetij, italijanskih trgovskih zbornic doma in v inozemstvu in zastopniki tujih konzulatov v Trstu. Kongres je otvoril s slavnostnim govorom tržaški župan Pitacco, ki je po pozdravu udeležnikov, očrtal namen tega kongresa, ki je razpravljanje o ukrepih za vzpostavitev starih tržaških trgovskih stikov s Turčijo, Grčijo, Anatolijo, Albanijo, Rusijo, Balkanom, Indijo itd.

Za njim je govoril minister za kolonije Amendola, ki se je posebej ustavil pri sedanjih dogodkih v drugi Aziji, poudarjajoč, da ima Italija pravico do besede pri reševanju vzhodnega vprašanja. Benetke, Trst in Reka so izhodišča centralne Evrope na morje, in Italija vidi v teh mestih sredstvo za svojo bodočo moč in prosper. Kar se tiče Trsta posebej, je minister zagotovil, da ga Italija ne pozablja, ker ve, da pomagajo njemu pomagati tudi sebi.

Tudi gubernator Volpi, kateremu je bilo poverjeno predsedništvo, je hotel žeti odobravanje prisotnih s tem, da je proslavljati italijanstvo Reke. Kot Benčan je zagotavljal, da so tržaški interesi tudi benčanski in da laže in izdaja, kdor govori drugače. Benetke, Trst in Reka so trije pomoli iste luke. Med njimi ne more biti antagonizma. Govoril je še prof. Mondaini v imenu Orientalnega zavoda v Rimu, nakar je bila otvoritev zaključena. Sklenjeno je bilo, da se pošljejo pozdravni brzojavki ministrskemu predsedniku Facti in D'Annunziju.

Ob 15 se je vršila plenarna seja v veliki borzni dvorani, jutri pa se bo začelo delo posameznih sekcij. Tekom jutrišnjega dneva bodo kongresisti obiskali javna skladišča. Zvečer se bo vršila njim v čast svečana predstava v Politeama Rossetti.

Pred rešitvijo jezikovnega vprašanja v novih pokrajinah. Agencija Stefani je objavila izjavo senatorja Salate, načelnika osrednjega urada za nove pokrajine, o politiki vlade z ozirom na jezikovno vprašanje v novih pokrajinah. Svoje izjave je dal sen. Salata listu «La Libertà», ki izhaja v Triduntu na Tirolskem. Senator Salata se je doteknil v začetku znane odredbe generalnega civilnega komisarja Credara, s katero se nalaga nemškimi občanom ob gornji Adiji, da morajo napraviti dvojezične ulične napise s italijanskim jezikom na prvem mestu. Gospod Salata je rekel, da gre tu le za posamezen nujen ukrep, ki ga je narekovala skrb za javni red. V kratkem pa bo sledil — je rekel dalje senator Salata — kr. odlok, s katerim se bo končno uredilo vse jezikovno vprašanje na vsem ozemlju novih pokrajin. Nadalje je senator Salata omenil tudi vprašanje rabe jezika pri sodnih in neitalijanskih in mešanih kraji. Rekel je, da se je to vprašanje že proučevalo v Rimu, Trstu in Triduntu. Vlada priča, da se bodo o njem izjavile še v prihodnjem mesecu deželne svetovne komisije in deželni odbori. Glede krajevnih imen je povedal, da bo odlok določal, da mora imeti italijanski jezik prvenstvo na javnih listinah in pečatih. V tem da ni moči videti nobene krivice za drugorodce, kajti isti dvojezični pečat, ki bo stal na neitalijanskih listinah, se bo rabil tudi za italijanske akte po čisto ital. kraji v novih pokrajinah. — Tako je torej stališče g. Salate glede jezikovnega vprašanja. Kar se tiče našega ljudstva, je znano, da je označilo svoje stališče z resolucijami, ki jih je sklenilo na nestrtehi shodih. Julijski Slovani so povedali na ta način, da so zato, da se to vprašanje pravično uredi potom zakona, ki naj se pripravi s sodelovanjem poklicanih zastopnikov prizadetega drugorodnega prebivalstva. Kakor vidimo pa se bo tudi ta morda najvažnejši med vsemi odloki, ki se tičejo novih pokrajin, skoval brez nas in torej tudi proti nam.

Pozor, lastniki žrebcev! Mestni municipij nam pošilja sledeči razglas: Vselej naznanila od generalnega civilnega komisariata za Julijsko Brnečijo naznanjamo, da morajo vsi lastniki žrebcev, ki bi jih hoteli spuščati v plemenitev tudi drugim bodisi proti plačilu, bodisi brezplačno, predložiti tozadevno prošnjo do 31. oktobra na Generalni civilni komisariat v Trstu. Prošnjo je treba dodati kolek za dve liri. Navesti se mora sledeče: 1. ime, priimek in bivališče prosilca; 2. ime, plemenski izvor in starost žrebca; 3. prostore, v katerih se bo spuščalo žrebca; 4. kakšno plačilo se zahteva za vsako plemenitev.

Obletnica smrti Felice Veneziana. Dne 11. t. m. je poteklo 14 let, odkar je umrl dolgoletni voditelj tržaških Italijanov, Felice Venezian. Starejša generacija tržaških Slovencev ga ima gotovo še v živem spominu. Vse politično, go-

spodarsko in kulturno snovanje Italijanov v naši pokrajini, pred vsem v Trstu, od leta 1890 naprej je bilo tesno združeno z imenom Felice Venezian. Nam Slovencev je bil pokojnik nezprosen nasprotnik, ki je bil na vrhuncu tega nasprotstva, ko nam je po znanih državnozborskih volitvah, ko smo zgubili okoliški mandat, zaklical znane besede: Amen pro sempre. Žalost in vztrajnost našega naroda sta te besede ovrgli.

Tržačani pripravljajo Venezianu za letošnje posebno proslavo, ki se bo vršila 30. oktobra ali 4. novembra. Predvčerajšnjim se ga je v mestnem svetu spominjal tudi župan s primer-nim govorom.

Smrtna kosa. V Ljubljani je umrl dne 11. t. m. dr. Ziga Vodušek, katerega so poznali gotovo mnogi naši citatelji. Pokojnik je skupno s svojim bratom drom Konradom Voduškom izvrševal odvetniški poklic v Trstu. Lahko mu bila zemljica. Družini naše sožalje.

Knjižica za invalide. Izšla je knjižica za invalide. Knjižica vsebuje vsa navodila in dolžbe za prejemanje invalidskih pokojnin, kakor tudi vzdrževalnih prispevkov vdovam, siceram in staršem po v vojni padlih ali izginolih vojakov. Kot 5. del so knjižici priloženi vzorci za različne prošnje. Prosimo vsa županstva, da bi prevzela v svojo lažje razpošiljavo naročila knjižice in bi nam poslala naročilo in naročnino skupno za vse invalide, ki bivajo v njih področju in žele knjižico naročiti. Knjižica stane s poštnino vred L 2'80. Denar naj se pošlje vnaprej.

Politično društvo Edinost v Trstu (via S. Francesco 20/L).

«Mati» pri Sv. Jakobu. V nedeljo 17. t. m. uprizori MDP Magdalena v dvorani «Del. konsumnega društva» Meškovo dramo v 3 dejanjih «Mati», katere je vzbujala že po celi Goriški največje zanimanje. Upamo, da nas bo tudi naše občinstvo posetilo v čim naj-čim številu. Odbor.

Iz tržaškega življenja

Tat, ki je imel več pameti kot sreče. Na Goldonijevem trgu se nahaja skladišče raznovrstnega blaga, last zadržne zveze v Julijski Krajini. To skladišče je redno vsak dan zaprto od 1. do 3. ure popoldne.

Včeraj popoldne okoli 2 je šel upravni svetnik zadržne zveze Anton Bonifacio mimo tega skladišča. Ni se malo začudil, ko je našel skladišče ob tej uri odprto. Stopil je noter, misleč, da bo našel ravnatelja. Tedaj je pa stopil pred njega sumljiv možakar in ga vprašal, koga išče v skladišču.

— Iščem ravnatelja — je odgovoril upravni svetnik.

— Malo preje, da bi bili prišli, pa bi ga našli. Odešel je ravnanek h kosilu. Med potjo, ga še lahko dohitite.

— Kdo pa ste Vi, če Vas smem vprašati?

— Sumljiv možakar se je popraskal za ušesi, nato pa je dejal, da je težak.

Upravni svetnik je odšel; kmalu za njim je odšel tudi možakar. Skladišče je pustil kar odprto. Ob 3. uri je prišel ravnanek in ugotovil, da je bilo ukradeni iz skladišča 60 lir in nekaj drugih stvari. Kdo je ukradel te stvari? Nihče drugi nego oni možakar, ki je vodil upravnega svetnika za nos.

Ponarejen stolirski bankovec. Sofer Alojzij Granzio je vozil pred snočnjim s svojim avtomobilom prav počasi po cesti pred magdalensko bolnišnico. Trdaj so ga ustavili štirje mladeniči; nato so skočili v avtomobil in naročili soferju, naj jih pelje na Godonijev trg. Tu so potniki izstopili in plačali voznino s stolirskim bankovcem. Dobili so nazaj nad 90 lir. — Pozneje je hotel sofer izmenjati dotični bankovec, a so mu ga zaplenili, zakaj bil je ponarejen.

Splačen konj. Mesar Alojzij Zupančič, star 25 let, stanujoč v ulici Glosue Carducci št. 32, se je peljal pred snočnjim s svojim konjem in kolescem po ulici Domenico Rossetti. Nenadoma se je pa konj sploščil in začel dirjati. Mesar ga je držal z vsa močjo nazaj, toda brez uspeha. Končno je pa skočil s kolesja. Pri tem se je k sreči le lahko poškodoval. Splašenegega konja so pozneje ustavili neki stražniki.

Odmevi ljubezenske zaloge v ulici Sette fontane. Ljubezenska zalogra, ki se je odigrala v stanovanju družine Piček v ulici Sette fontane, je napravila globok vtis med tamšnjim mirnim prebivalstvom.

Carmela Lavadoni je umrla. Njen morilec, kotičar Fran Piček je bdel v zaporu vsa noč. Sedel je na nizki klopi, s sklonjeno glavo in jokati kot otrok. Tu pa mu je vstal, preplašeno pogledal na okoli in vzdihnil: Mati, mati, kaj sem storil! ... Carmela ...

Včeraj zjutraj so ga vnovič zaslišali. Izpovedal je, da je v zmedenosti ranil Carmelo. Na noben način mu ne gre v glavo, da je Carmela mrtva. — Pogreb nesrečne mladenke se bo vršil danes.

Zalostni pojavi: mladenič onemogel od lakote. Petindvajsetletni Srečko Jelčič je živel v Reki, v svojem rojstnem kraju v črni bedi: bil je par mesecev brez dela, brez najmanjših dohodkov; jedel je malo in slabo; včasih je bil tudi po dva dni brez hrane; bil je brez stanovanja; mnogokrat je spal lačen na golih tleh, pod milim nebom v viharji noči ...

Pred snočnim je šel po sprehajališču Svetega iskata dela. Toda ni ga našel: hodil je od delavnice do delavnice, od enega človeka do drugega.

ga, a vsakdo ga je odslavil; ta prijazen, drugi ošabno in surovo. Tako je taval po mestu lačen, izmučen in onemogel.

Pri snočnjem je šel po sprehajališču Svetega Andreja, pa so mu med potjo opesale zadnje moči. Zgrudil se je na tla. Mamo njega je šlo mnogo ljudi, toda nihče se ni znevil zanj.

Končno je šla vendar mimo njega neka blaga duša, in ko je spoznala njegovo nesrečo, je šla v bližino Lloydove ladjedelnice in telefonirala na rešilno postajo. Kmalu je prišel na lice mesta zdravnik in odpeljal nesrečnega v mestno bolnišnico.

Loterija ga je zmešala. Hlapec Andrej S., star 54 let, stanujoč v ulici del Ponte, je imel že od nekdaj to slabo navado, da je nesele skoraj vsak priložnosti krajcar v loterijo. Dobil ni nikoli nič. Od samega premišljevanja, kako bo obogatel, se mu je pred snočnim zmešala na ulici pamet. Tedaj je začel kričati, da ima doma par tisoč lir. Dobil jih je na loterijo. Odpeljal so ga v opazovalnico mestne bolnišnice.

Nesreča pri delu. Elektricist Ivan Burlo, star 19 let, stanujoč v ulici S. Maurizio št. 3, je padel včeraj popoldne pri delu — v skladišču tvrdke Micheli v ulici Felice Venezian št. 13 z lestve. Pri tem si je močno pretresel možgane. Z avtomobilom rešilne postaje so ga odpeljali v mestno bolnišnico.

Poskušani samomor. Finančni stražnik Aldo Tonelli, star 20 let, je radi nesrečne ljubzni izpil nekoliko lizola. Odpeljali so ga v vojaško bolnišnico.

Aretirana pianca. Pred snočnim ob pozni uri sta bila aretirana na trgu dell'Unità dva vinski brata: Josip Batlic, stanujoč v ulici della Torretta št. 9, in Caligari Fran, stanujoč v ljudskem prenočišču v ulici Pondares. Oba sta v pijanosti razgrajala po mestu in zmerjala kraljeve stražnike.

Med fašisti in komunisti. Včeraj zjutraj je prišlo na lesnem skladišču pod Škedenjem do hudega sporenja radi dela med tamšnjimi delavci fašistovske in komunistične stranke. Duhoval se ob pravem času pomirili kraljevi stražniki. Aretiran je bil en fašist. Pri njem so našli namreč en samokres in dva bodala.

Kriminalna pogodba med dvema jetnikoma v zaporu v ulici Coroneo. V neki celici v zaporu v ulici Coroneo sta se nahajala med drugimi jetniki tudi dva tatova: Josip Tarabocchia in Hermenegild Gustin. Prvi je končal včeraj prestano kazen radi tatvine; drugi bi pa moral ostati v zaporu še nekoliko mesecev radi poskušenege vloma v železno blagajno. Gustin bi se bil rad iznebil zapore. Zato je naprosil svojega tovariša Tarabocchia, naj ga pusti, — seveda proti veliki odkupnini, — da bo on, mesto njega izpuščen v svobodo. Tarabocchia je bil seveda zadovoljen s to pogodbo.

Bilo je včeraj. V rečeno celico je stopil paznik zapore in zakričal:

— Josip Tarabocchia.

— Sem jaz — se je oglasil Gustin.

— Danes ste končali prestano kazen, lahko odidete.

Par minut pozneje je Gustin zapustil zapor. Kmalu po njegovem odhodu so pa prišli v zaporu na zadevo. Policija zasleduje Gustina, toda dosedaj brez uspeha. Tarabocchia je bil naznanjem državnemu pravništvu.

Vesti z Goriškega

Iz Vrtojbe. V nedeljo so igrali pri nas Golejvega «Revizorja». Misel je približno tale: Poglavar v guberniji X v družbi raznih svojih činovnikov, t. j. ravnatelja šol, ravnatelja dobroteljskih zavodov, poštarja itd., vsi ti obloženi z grehi nemarnosti, podkupavanja in zlorabe uradne oblasti, z tno besedo s kosmato vestjo, so se sešli. Govorilo se je o prihodu revizorja. Ve je vznemirjala ta vest, posebno poglavarja, ki je od velikih skrbri kar divjal. Nakičje je hotelo, da je zašel tiste dni v dotični kraj pustolovec, grizdal in Petrograda. Ker dela strah velike oči so ti ljudje, koj zagledali v novodošleca revizorja. Nič jih ni motila ne njegova mladost, ne izgovarjanje da ni on revizor. Končno sta on in njegov stari spremljevalec spoznala položaj in ga nečedno izkoristala. Mladci si je dal od vseh posoditi denar.

Moške vloge so bile vse prav dobro zadete. Poglavar je igral s tako preciznostjo od prvega začetka do konca, da je zaslužil občudovanje. Revizor je igral s posebno simpatično eleganco in jako naravno. Dve ženski vlogi, žena in hči poglavarja, ki sta vedno hleple po velikomestnem sijaju, sta ob prihodu revizorja kar norele okoli njega. Razklril je ljubezen hčeri, vstopivša mati je bila ljubosumna; drugo priliko je porabil, da je razklril ljubezen materi, ob čemur je bil zasačen od hčere. To zanimivo meddejanje, ki je privedlo do zaroke med pustolovcem in hčerjo, je pripovedalo do tega, da je bila sramota tem večja za vse, ko so končno izvedeli, kdo je bil došlec, ki pa je med tem srečno izginil. Izvedeli pa so to tako, ker je poštar odprl mladeničevo pismo, ki ga je pisal v Petrograd in se hvalil s posrečeno sleparijo.

Ruski kostumi in krinke so bile izvrstno posrečene. Ker ima naše ljudstvo toliko dobrih moči v svoji sredi, ki ostajajo pozabljene, bi bilo priporočljivo, da bi tudi kak meščan pogledal, kaj zmore danes naš talentirani vaščan. Gospodom igralcem priska hvala za prijetne ure velike duševne zabave.

«Pa saj je bila vendar omara zaklenjena!»

«Odprl jo je s ponarejenim ključem. Ničesar ni lažjega kot odkleniti tako priprost zaklep».

«Potem je pa vendar moral vedeti, kje mu je bilo iskati oporoke in da se ista sploh kje nahaja», sem čudeč se, pripomnil jaz.

«Saj je tudi vedel. Meniš li, moj, dobri Oton, da je tatvina oporoke le gol slučaj? To je bila dobro pripravljena zadeva. Malopridnež je hajahal v hišo in je natančno poznal njeno notranjost. Vedel je, da dobi v mrtvaški sobi okno odprto in kako bo mogel priti gori. Ko je potiloma odprl vrata v sobo, kjer je omara, je zagledal gospico. Skoraj gotovo je racional, da dobi damo že v postelji, in za ta slučaj se je bil previdel s kloroformom. Seveda ne vem gotovo, ali je bilo res vse tako; toda jaz sem trdno prepričan in v svojih domnevah se motim rekdo kdaj».

Mlada dama je s svojim lepimi očmi gledala in občudovala bistroumnega moža. «Prečudno, kako ste mogli to malev-kostno okoliščnost takoj opaziti!»

(Dalje).

Mali oglasi

PRIPOROČAM Primorcem prihajajočim v Maribor, da obiščejo mojo gostilno, ki je prekrbljena s prvovrstnim dalmatinskim in ljutomerskim vinom in primorsko kuhinjo. Cvetlična ulica 11, Miklavčič Anton. 1689

BARVANJE moških in ženskih oblik (ne da bi se razšile) pranje, likanje oblik, čiščenje v suho, pranje in likanje zaves. Via Udine 49 (prej Belvedere), Via Salice 2, Pellizzaro. 1668

ZDRAVLJE za vse živinske bolezni, redilni prah, fluid za konje, se dobi v lekarni v Il. Bistrici. 28/4

BAKER, med se plačuje do L. 4.60. Scalinata 3. Fonda. 1676

PIANINO, izvrsten prodam radi odhoda. Op. čine 359, Štrukelj. 1680

OVČARSKI PES, 58 cm visok, 1 leto star, se prodaja. Naslov pri upravnistvu. 1681

NA PRODAJ je veliko posestvo obstoječe iz velike enonadstropne hiše, hleva, lope, vozov, živine itd. Poleg hiše se nahaja zemljišče tik ob cesti. K posestvu pripada tudi velik gozd pod bistrskim gozdnim odsekom. Posesivo se nahaja 2 km oddaljeno od Ilirske Bistrice ob rečki državni cesti in je pripravno za vsako podjetje. Cena po dogovoru. Potrebna pojasnila daje županstvo v Il. Bistrici. 1662

POZORI Krone, perle, zlato, platin in zobovje po najvišjih cenah plačuje edini grosist Bel-leti Vita, via Madonnina 10. I. 16

POZORI Nujno potrebujem mnogo srebra. Plačam krone in goldinarje po najvišjih cenah. Via Malcanton 7, Il. levo. 1594

Naznanja se slavnim odjemalcem, da se je na novo odprla

zaloga drobnarije volnena in platnenega blaga v ulici S. LAZZARO 10 Prodaja na debelo. 594

G. TUSCHER zobozdravnik VIA XXX OTTOBRE 13

Globoko užaloščeni in potrti sporočamo sorodnikom, prijateljem in znan-cem žalostno vest, da je naša, nad vse ljubljena soproga in mati

IVANKA GODINA (Ban)

danes, po kratki in mučni bolezni previdena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspa. Pogreb nepoča ne pokopnice se bo vršil v sredo 13. t. m. ob 16 30 iz hiše žalosti v Škedenju št. 392 na domače pokopališče.

ŠKEDENJ - TRST, dne 11. septembra 1922.

Ivan Godina (Ban), soprog: sinova Benedikt, Alojz; snaha, vnuki in ostali sorodniki.

Novo pogrebno podjetje Trst. Corso V. E. III. 47.

Vsi vojni oškodovanci

kateri so zamudili prijaviti škodo v določenem roku (31. XII. 1921), se lahko zgledajo pri gg. Kerševani Dragotinu in zapriseženem izvedencu inženjeru A. Gaspari ob ponedeljkih, sredah in petkih od 8. do 10. ure predpoldne v GORICI, ulica S. Chiara št. 4, I. nadstr., katera bosta pri-pomogla, da se ta poznejša prijava pripozna, 44/20

JADRANSKA BANKA

Delniška glavnica L 15,000.000 Rezerve L 5,100.000

Dunaj, Opatija, TRST, Zadar. (1)

Afilirani zavodi v Jugoslaviji: **Jadranska banka**, Beograd in njene podružnice v Celju, Cavtatu, Dubrovniku, Ercegovem, Jelši, Korčuli, Kotoru, Kranju, Ljubljani, Mariboru, Metkoviću, Sarajevu, Splitu, Šibeniku in Zagrebu.

Afilirani zavod v New-Yorku: **Frank Sakser State Bank.**

Izvršuje vse bančne posle.

PREJEMA VLOGE

na hranilne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po 4%. Na odpoved vezane vloge obrestuje po najugodnejših pogojih, ki jih sporazumno s stranko določa od slučaja do slučaja.

Daje v najem varnostne predale (safes)

Zavodovi uradi v Trstu:

Via Cassa di Risparmio št. 5 — Via S. Nicolò št. 9.

Telefon št. 1463, 1793, 2676. Blagajna posluje od 9. do 13. ure.

PODLISTEK

Hojnikova oporoka

Kriminalna novela.

Nemški spisal Fridrich Thieme. Poslovenil Slavomir Josipovič. (6)

Gnezda je pristopil h gredici, najbližji pri hiši in skoraj navpično pod oknom mrtvaške sobe, in je pogledal na previdno zrahljano zemljo ter pri tem na mah potegnil posevno stojeti kolek iz tal.

To ga je stalo le malo truda.

«Sem dejal jaz», je vzklilnil, kazoč na umazano krpo, privezano za nitjo na dol-njem koncu droga. «Zdaj pa imamo, kar rabimo.»

Odkrito povedano: njegovo dosedanje postopanje mi je bilo mučno. Še le zdaj sem razumel njegovo namero. S svojimi, dozdavno brezbriznimi, da neumestnimi vprašanji se ni nikakor hotel oddaljiti od preiskavne zadeve — nasprotno, šel je naravnost za svojim namenom in njegovemu bistrenu pogledu se je bilo posrečilo od-

kriti nekaj važnega, med tem, ko sva se gospica in jaz jezila skrivaj sama pri sebi, meneč, da smatra zadevo za tako lahko.

«Glejte to krpo, gospica, to je pisan žepni robec», je dejal smehljaje.

«Tega — tega ne razumem», je odgovorila Lojzka Rjavčeva začudeno.

«Kako je prišla ta krpa na drog?»

«Včeraj ste mi pravili, da vas je močno bolela glava, ko ste se zbudili zjutraj onega dne, ko je poprej ponoči bila izginila oporoka?»

«Vsekako je bilo tudi resnično».

«Oni glavobol je povzročil ta robec tu. Tat oporoke vas je omotil s kloroformom».

«Kako vendar —?»

«O tem ni dvomiti. (Slutil sem) nekaj takega. Vlomilec po poklicu, ki se v slu-čaju sile ne straši niti pred zločinom on ni. Moral se je pred odkritjem in presene-čenjem zavarovati na drug način. Zato si je preskrbel kloroforma. Izdril je to palico in privezal robec na njo; potem je splezal po držaju navzgor, vdrl skozi mrtvaško sobo v drugo sobo, se vam tiho približal in vam pomolil, že poprej v mrtvaški sobi s kloroformom napojeni robec k obrazu. Zdaj je bil varen in šel je na delo».